

Sannfärdiga Vittnesmål om

Diefwulskapen i Mora

hämtade ur de protokoll som nedtecknats av
konungsliga trolldomskommissionens notarie

kapsan Georg Moraeus

vid rannsakningarna i byn Mora år 1669.

Vid den kungliga trolldomskommisionens rannsakingar i byn Mora 1669 berättades om mycket ont. Om detta verkligen skett råder olika mening, men för upplysning presentera vi här sannfärdiga vittnesmål.

“Vid mässorna kom Ljoutn och han tog oss likt en karl fast tvärs om. Det var syndfullt skönt. Och vid banketterna åt vi kungligt gott, men vissa säger att det var paddor och ormar.”

“Stundtals var där en svart man i prästkläder som kallades Boram. Han predikade vid de svarta mässorna och Ollars-keste själv var hans ljusstake.”

“Om torsdagsnätterna höll vi vår sabbat i kestes stuga nere vid hemulån. Vi gned in

våra kroppar med salvor och bolade och så för att ge oss åt eldens herre. Sedan klädde vi oss i kåpor och gick upp bakom badstugan och gjorde svartkonster. Det var vi som offrade Jan halstes hund.”

“Det var visst en finne som lärt Ollars-keste de svarta konsterna. Tillsammans hade de dödat Kestes kar i en offerrit.”

“Jag förde själv fyra barn till sabbaten och lät dem kyssa Satans röv.”

“Onda ögat kunde bara vissa, men det sätter man på sina fiender så de blir slaka och svagsinta. Då skall man använda gravmull och kistspikar. Sönt rövade vi på kyrkogården när mörkmånen var uppe.”

“Om hösten hölls den stora sabbaten uppe på Hemulberget. En gång hällde vi barnablood på elden och då kom han. Eldens evige herre. Erk Gunnars Britta blev alldeles till sig och gav sig åt han.”

“Jag tvivlade på Herren och gav mig ilag med ondskan. I skärselden får jag betala, men Herren är förlåtande och min själ nådig.”